

ŽIVAL KOT IDEJA SVOBODE

Živali lahko mnogokrat vidimo kot odseve naših dejanj. Vidimo, kaj počnemo napačno, saj so zraven rastlin zelo ranljivi proti našim napravam, orožjem, kljub vsej svoji mogočnosti. In tako se lahko od njih marsikaj učimo, a tudi ne le iz napak, ampak od njih samih, njihovih lastnosti in zmožnosti, ki so jih ohranile, o katerih mnogi ljudje sanjajo, četudi niso nemogoče za njih.

Kljub naši "pameti", napredku, ki smo ga dosegli ljudje v primerjavi z živalmi, se včasih zdi, da namesto, da bi vedno živeli lažje, manj zaskrbljujoče življenje, si sami sebi kopljemo luknjo. Sami sebe smo pokvarili, zasovražili, počasi uničili. A tega v živalskem svetu ni, sicer tudi ni računalnikov in lepih krožnikov, vendar za naše veselje, življenje to ni to, kar šteje.

Nekaj, kar bi mnogi v živalskem svetu vzeli za vzgled, je to, da si v tropu vsi pomagajo, stojijo ob strani. Če pa kateri tega ne bi počel in bi mislil le na sebe, bi ga trop izločil in ne podprl. Ta ne bi postal mogoče celo vodilen, kar bi se za razliko v našem svetu zgodilo, saj bi si nekateri takoj našli svoj prid, zaslužek ali karkoli že v tem in bili pripravljeni narediti škodo drugim ter ga podpreti. In to nam je med drugim očitno prinesla ta "razvitost".

Nekaj oz. kar privilegij, ki jo živalim zelo očitam, je svoboda. Še vedno so sicer odvisne od marsičesa, vendar že to, da jim povsod, posebej mladičem, ne pretijo nevarnosti oz. pasti, je svoboda. Ni se jim treba toliko bati. Če jih kdo (žival) hoče napasti, lahko to opazijo in bežijo ali jih zaščitijo starši, ki jih, za razliko od našega sveta, še lahko zaščitijo. Ni, kot da bi jim nekdo ponujal bonbončke in jih pretental. Ni zahrbtnosti, le preživetje.

A svobodo lahko razumemo, jemljemo, vidimo na več načinov. Za vsako osebo pomeni nekaj drugačnega. Meni svoboda pomeni tudi, da se sama odločam, kako bo z mojo prihodnostjo. Seveda se lahko odločim, kaj želim študirati, kje živeti, a tudi to ne več popolnoma; moram imeti dobre ocene pri vseh predmetih, četudi mi ne gredo odlično popolnoma vsi (kar je normalno), da dosežem željeno izobrazbo, četudi za to ne potrebujem perfekte razumevanosti delovanja motorja. Moram si morda prislužiti dovolj denarja, da se preselim v željeno mesto. Ampak recimo, da mi to uspe, še vedno potem živim po črtah (v črtah), ki so mi jih zadale države, oblasti. Plačujem davke, četudi bi rada nekam pobegnila in ne rabim vsega tega. Četudi bi rada živeli svobodno, brez večjih obveznosti. Brez blage vesti, da prečkam vse meje med državami, saj želim le vse raziskati, videti.

Živali niso v svojem ropu nobena številka, starši so jim le vzgled in lahko cele dni raziskujejo in (skoraj) počnejo vse po svoji volji. Tako tudi ni čudno, da je pisatelj v pripovedi o Jonathanu Livingstonu Galebu za glavno osebo izbral ravno žival, in to še ptico, ki so vedno bile simbol svobode.

A četudi nimamo vse te svobode, ki bi si jo želeli, si lahko v tej, ki nam je na razpolago, še marsikaj uredimo po svoje. Saj v svetu, v katerem živimo, ne poznamo drugih načinov ureditve in je ta navsezadnje še najboljši. Tako, da moramo biti hvaležni za to, kar imamo, a to bi morali imeti čisto vsi ljudje na tem svetu.

Brina Završnik, 9. b